

Шютъ, фр. chute — украшение, въ употребѣ презъ XVIII в., прилично на дългия форшлагъ нагоре. Французскитѣ клависенисти сж го употребявали въ видъ на една при-

бавка — като проходяща нота въ единъ разложенъ акордъ. Отбелязвали сж го — или съ скобичка, или съ запетая предъ нотата.

Щ.

Щаденъ, Зигмундъ Теофилусъ — Staden, Sigmund Theophilus — синъ на Йоханъ Щ., компонистъ, род. 1607 въ Нюрнбергъ, умр. 30 юли 1655 с. т., отъ 1635 до смъртта си — органистъ въ Сентъ Лоренцъ (замѣстникъ на баща си), Щ. има значение като компонистъ на най-старата нѣмска опера — „Seelewig“ (1644), и писалъ нѣколко книги църковни творби и пѣсни.

Щаденъ, Йоханъ — Staden, Johann — значителенъ нѣмски компонистъ отъ XVII в., род. 1581 въ Нюрнбергъ, умр. 1634 с. т., 1604—16 — курфюрстки-бранденбургски придворенъ органистъ въ Кулмбахъ, следъ това, въ Нюрнбергъ — органистъ на църквата Сентъ Лоренцъ. Неговитѣ полифонни творби — се състоятъ отъ: Harmoniae sacrae въ 4 части, „Църковна музика“ — 2 части, „Домашна музика“ — 4 части, „Давидова арфа“, „Духовенъ музикаленъ звукъ“ — духовни пѣсни, „Нови нѣмски пѣсни отъ вида на виланелата“ и др., както и 3 книги танцови пиеси.

Щайнвегъ, Хайнрихъ — Steinweg, Heinrich — основателъ на прочутата фабрика за пиана Щайнуей андъ Сънсъ, род. 22 фев. 1797 въ Волфсхагенъ (Харцъ), умр. 7 февр. 1871 въ Ню-Йоркъ, започналъ отначало съ правене на китари и цитри, а следъ Фабрикуването на нѣколко пиана въ Брауншвайгъ, 1850, заедно съ четиримата отъ синоветѣ си, се преселва въ Ню-Йоркъ, като фирмата въ Брауншвайгъ предава на сина си Теодоръ, и постъпва работникъ въ тамошни фабрики за пиана. 1853 основава собствено предприятие, което въ скоро време процъвтáva. Пианата Щайнуей се ползуватъ съ името на най-добритѣ инструменти. Предприятието на Теодоръ Щ. съществува, сжщо, и до днесъ, подъ фирмата Gebr. Grotian — Steinweg.

Щайнгреберъ, Теодоръ — Steingraber, Theodor — основателъ на известното Лайпцигско музикално издателство „Щайнгреберъ“, род. 25 ян. 1830 въ Нойщадтъ а/О, умр. 5 апр. 1904 въ Лайпцигъ — авторъ на една школа за пиано, издадена подъ псевдонима Damm — намѣрила твърде широко разпространение.

Щайницеръ, Максъ — Steinitzer, Max — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 20 ян. 1864 въ Инсбрукъ, училъ при Кирхнеръ въ Мюнхенъ, диригентъ въ разни градове, отъ 1911 — музикаленъ референтъ на „Leipziger neueste Nachrichten“. Писалъ: „Върху психологичното въздействие на музикалнитѣ форми“ (1885), „Музикаленъ атласъ, една сборка примѣри за всѣка музикална история“. „Рихардъ Щраусъ“ (една обширна монография — 1911), „Рихардъ Щраусъ въ неговото време“ (1914), „Къмъ историята на развитието на мелодрамата и мимодрамата“ (1919) и др.

Щайнуей андъ Сънсъ — Steinway and Sons гл. Щайнвегъ, Хайнрихъ.

Щамиць, Антонъ — Stamitz, Anton — синъ на Йоханъ Щ., цигуларъ и компонистъ, род. 1753 въ Манхаймъ, дето е живѣлъ продължително, умр. 1820 въ Парижъ, писалъ 13 симфонии, 54 струнни квартета и концерти за пиано и други инструменти.

Щамиць, Йоханъ Венцелъ Антонъ (собствено Щайнмецъ) — Stamitz, Johann Wenzel Anton (Steinmetz) — бележитъ компонистъ — глава на Манхаймската школа, род. 19 юни 1717 въ Дойчъ-бродъ (Чехия), умр. 27 мартъ 1757 въ Манхаймъ, ученикъ на своя баща (канторъ), отъ 1742 камермузикусъ, а отъ 1745 концертмайсторъ на курфюрста Карлъ Теодоръ фонъ деръ Пфалцъ. Щ. е единъ отъ създателитѣ на новия инструменталенъ стилъ, и е най-значителния отъ майсторитѣ на